

Vid den oförgätlige vännens, kyrkvärden John Yriasson Buskas grav i Hejde

I virvlar hurtigt dansar
Nu vinterns första snö.
Den lägger sig på kransar
Med blommor, som nu dö.
Den sjönk på lätta vingar
På Gotlands kalk och mull.
Hör, Bores visa klingar
I moll så vemodsfyllt.

Så njut den ro du funnit
Här på Din vilobädd!
Jag minns den tid som svunnit
Vid gravens stilla bädd.
Jag minns, att Du har varit
En god och trogen vän.
Hav tack för den tid som farit!
Vi ses, vi ses igen!

Vår jord av snön som glänser,
Är klädd i högtidsskrud.
Du över tidens gränser
Gått hem till Gud, till Gud.
Ditt stoft i jordens sköte
Nu vilar löst från kval.
Det blir ett härligt möte
I himlens fröjdesal!

Så vill jag stilla bida
Och väntar tåligt, fromt
Att vila vid din sida,
Ty livet känns tomt.
När nöd och mörker rådde
Du stödde mig så ömt.
Trots motstånd dock vi nådde
Det mål, varom vi drömt

Kristoffer Hoas